

Ansvarig utgivare: Sven Olof Forselius

Redaktör: Gunnar Tysk.

STORMÄSTAREN HAR ORDET

Under året har vi sjösat en alldeles ny grupp, PB:s Talangsalong, som skall ha att inventera de "dolda" talanger vi vet finns inom Par Bricole, talanger som av en eller annan anledning inte kommit fram i ljustet ännu.

Vi vet nämligen att det finns sådana talanger, det må vara inom musik, teater, sång, artisteri eller varför inte specialbegåvningar inom alla möjliga och omöjliga områden. De är sådana Bröder vi vill få tag på.

Gruppen "Talangsalongen", består av Hans G:son Wikmark, Mats Bergqvist, Sven Nyberg och Robert Palm och denna grupp har redan sammanträtt ett flertal gånger och vaskat fram ett antal begåvningar inom skilda områden som vi övriga Bröder tids nog får träffa och glädjas åt.

Meningen är att de talanger man får fram skall kunna agera vid gradgivningarna och i vissa fall komplettera och avlasta de "ordinarie" talanggrupperna. Ett samarbete mellan

Talangsalongens representanter, de ordinarie talanggrupperna och ceremonimästarna för de olika graderna förutsätts så att inga kollisioner eller missförstånd skall uppstå.

Det kan också tänkas, om resultatet på talangjakten blir mycket framgångsrik, att en särskild föreställning med enbart "okända talanger" kan komma att arrangeras längre fram. Vi får se.

Nu gäller det att i första hand få tag på så många talanger som möjligt i de djupa PB-leden och få dessa inlemmade i den ordinarie verksamheten på ett bra sätt. Vi tror nämligen att vi kan missa många Bröder som kommit till oss med anledning av specifika intressen

och talanger men som av olika anledningar inte fått den hemvist man hoppats på och därför lämnar sällskapet. Det är synd, för det är ju genom alla våra talanger som PB framstår som Det Lysande Sällskapet, som gör varje gradgivning och alla övriga möten till spännande och glättiga tillställningar.

För att ge er tillkänna, kontaktar nu alla som känner att ni har en inneboende talang som ni vill presentera Talangsalongens medlemmar - se ovan - eller rekviderar en s.k. "Talangsalongens Talangtalong" från kansliet. Var nu inte blyga utan hör av er. Jag kan garantera att ni kommer att få hejdlöst roligt, för det är nu en gång för alla så att man har jätteroligt i de olika grupperingar vi har inom PB och medlemskapet i PB blir ännu mer berikande när man deltar aktivt i någon form av grupparbete.

En annan aspekt på det unika medlemsskapet i Par Bricole, vid sidan om talangfullheten är lyskraften. En lyskraft som genomsyrar allt vi företar oss, en lyskraft byggd på stilkänsla.

Det är något speciellt att vara en Broder i Bricole. Vi är med i ett gammalt Ordenssällskap där vi bygger på gamla traditioner och bemödar oss om att bibehålla dessa till kommande generationer. Vi förfogar över en talangskatt som få andra, om ens något annat, Ordenssällskap.

Vi vinnlägger oss om ett vårdat språkbruk, vi svingar våra pokaler i sansad måttfullhet, vi högaktar våra kärlekskeliga och hyllar våra mostrar - i varje fall en - och vi uppträder efter bästa förmåga så som det anstår goda och ansvarskännande medmänniskor.

Våra sammankomster ges rättmätig dignitet genom att vi bär högtidsdräkt och vi träffas i eleganta och välrenommerade lokaler. Allt för att understryka att vi tillhör ett sällskap med stil.

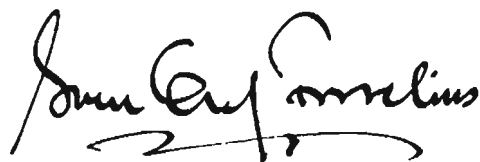
Vi har förmånen av att ha enormt duktiga och tjänstvilliga Bröder inom snart sagt alla områden, vilket gör att om man i det vardagliga livet någon gång är med om något arrangemang, så säger åtminstone jag mig ganska ofta, att det där skulle vi gjort mycket bättre inom Par Bricole.

Jag är stolt över att vara med i Par Bricole.

Jag är lycklig över att ha en position som ger mig möjlighet att i någon mån kunna påverka utvecklingen och att kunna se till att vi bevarar det kulturarv som trots allt betyder så oerhört mycket för oss alla.

Jag är glad om Du, min Bror, känner samma stolthet som jag att vara en Broder i Bricole, och även aktivt hjälpa till att vårt kära PB står stadigt på de grundpelare som alltid varit och alltid kommer att vara vår fasta grund: Ordning, Munterhet, Styrka och Förtrolighet.

Med Broderliga hälsningar

Sven Olof Forselius
Stormästare

"Talangsalongens" styrelse: (fr v) Hans G:son Wikmark, Mats Bergqvist, Robert Palm och Sven Nyberg. Bild tagen på Vårhögtidsdag 2001

KANSLIET SÖKER MEDARBETARE

Vi söker två Bröder som är villiga att åtaga sig ett av följande uppdrag inom administrationen

1. Att vara 1.O.C. (kanslichefen) behjälplig på kansliet två dagar per vecka med allmänna kontorsgöromål såsom att sköta medlemsregistret, utnämningbrev och kallelser, att ta emot anmälningar till olika aktiviteter och att sköta vissa ekonomiska rutiner.

2. Att med hjälp av PC och ett lämpligt arkivprogram svara för registrering och arkivering av PB:s IT-baserade material såsom kallelser, protokoll, utgående skrivelser m.m.

OBS! Denna uppgift kan med fördel skötas hemifrån.

Är Du intresserad av att göra en insats? Kontakta i så fall Br. Gunnar Hylén antingen på kansliet tel. 08-640 22 29 eller i bostaden tel. 08-668 25 58.

VÅRA AKTUALITETER

Sammanträdesdagar år 2002

Lörd 19 januari	Stora Konseljen, Stamhuset
Onsd 6 februari.....	Prövning till Grad X Stamhuset
Lörd 9 februari.....	Grad X, Stamhuset och Operaterrassen
Lörd 16 mars.....	Grad II, Hasselbacken
Tors 11 april.....	Stora Rådet, Stamhuset
Sönd 14 april.....	Grad IV, Hasselbacken
Lörd 20 april.....	RSK; Stamhuset och Operaterrassen
Sönd 5 maj.....	Grad I och VII, Årsmöte och Vårhögtidsdag, Hasselbacken
Fred 26 juli.....	Bellmandagen, Hasselbacken
Tors 19 september.....	Ämbetsmannaträff Stamhuset
Lörd 28 september.....	Grad III, Hasselbacken
Lörd 12 oktober.....	Grad IX, Stamhuset och Operaterrassen
Fre/Lörd 18/19 oktober.....	D.B.A., Stamhuset
Lörd 26 oktober.....	Grad I, Hasselbacken
Sönd 3 november.....	Grad VI, Storkyrkan och Grand Hotel
Onsd 4 december.....	Grad VIII, Stamhuset (Enbart Rec. faddrar och ämbetsmän)
Lörd 7 december.....	Grad V och Barbarabal, Grand Hotel

REDAKTÖRENS RUTA

Jag hörde häromdagen någon säga: "Var och en har sitt eget Bricoleri". Jag kom osökt att koppla det till det pågående arbetet med detta nummer av EVOE. Vårt lilla medlemsblad har ju tillkommit för att ge Bröderna den information om verksamheten, som erfordras för ett aktivt deltagande i våra glada förnöjelser. Det innebär att den i möjligaste mån bör spegla varje Broders eget Bricoleri. Möjligen gör vi inte det fullt ut. Men Du, min Bror, som vill påverka innehållet kan (som Du säkert redan vet) enkelt göra det genom att framföra Dina önskemål till redaktören.

Detta att "var och en har sitt eget Bricoleri" är väl något väldigt fint - att ta vara på. Bredden i vårt arbete - alltifrån de lysande Graderna och måltidskalasen till talanggruppernas och de administrativa gruppernas verksamhet och kulturarbetet med bl.a. vården av kulturarvet och de uppskattade kulturafnarna - ger möjlighet för de flesta att hitta "sitt eget" Bricoleri. Låt oss fortsätta på den vägen.

I dessa dagar har många ideella organisationer problem med medlemstillströmningen. För vår del kan man konstatera att antalet Bröder minskar något för vart år och att vi skulle kunna tänkas vara lite mera aktiva rekryterare. Vi har dock gjort den bedömningen att kvalitet är viktigare än kvantitet. Vi har ingen glädje av nytillkomna Bröder som efter en tid upptäcker att detta inte var något för dem. Vi har redan nu alltför många som tappar intresset redan efter de första stapplande stegen i vingården. Nej, vi måste välja ut dem som kan bedömas hitta "sitt eget bricoleri" och sedan med glädje fortsätta sökandet efter det Bacchanaliska ljuset.

Nej, jämfört med andras förhållanden framstår vårt medlemsantal som förvånansvärt stabilt och det är naturligtvis mycket glädjande. Ett annat mycket positivt fenomen är

den självuppoftande arbetsglädje som kännetecknar hela den Bricolistiska ämbetsmannakåren. Den traditionella ämbetsmannaträffen i september, som inleder varje arbetsår, är alltid en härlig manifestation över det som görs och som kommer att göras. Så var det också i år. Om det hänger på alla dessa ideella insatser så har Sällskapet en strålande framtid.

Mycket finnes alltså att glädjas åt - mångfalden, kvaliteten, arbetsglädjen och mycket annat. Kanske bör det ändå framhållas att himlen också har små moln. Vårt beroende av restauranger för verksamheten, som har tillräckliga utrymmen, innebär en rätt svag förhandlingsposition då prishöjningar aviseras. En egen lokal skulle betyda enormt mycket. Är det någon som kan tipsa om någon stor lokal med möjligheter till måltidskalans egen regi (catering) så är det guld värt.

Vilket är då "mitt Bricoleri"? Jo, det är nog i första hand alla de glada skratten. Ett gott skratt lär ju förlänga livet och då ligger man väl till i PB. Men mitt Par Bricole är också ljuset, glansen, alla glada kalas, sången, spexen och det fantastiska kamratskapet. För att inte tala om det kitt, som håller samman alla dessa "egna Bricolierier", nämligen de traditioner vi tagit som vår uppgift att bevara. Det är en svår, men mycket stimulerande uppgift detta att bevara traditioner men att ändå samtidigt vara "i tiden". Det blir så lätt halvmessyrer. Kanske ändå bäst att förbli vid det som från begynnelsen var. Det är lättare att motivera.

En stimulerande vinter i Par Bricole tillönskas av vännen

Redaktören

VÅRA FÖRTJÄNSTMEDALJER

Den medalj i den förnämliga medaljsamling Par Bricole äger, jag i detta nummer av EVOE skall berätta lite om är Lars Hjortsberg Medaljen (LHM) vilken är en medalj på den "övre" halvan av medalj-stegen.

Medaljen instiftades 1984 och delades för första gången ut på Barbaradagen det året. Medaljen tillhör kanske inte de allra finaste exemplen på medaljkonsten men pryder sin plats och hedrar sin bärare. Aversen visar ett porträtt av sagde Hjortsberg utfört i s.k. halvprofil vilket inte är vanligt i dessa sammanhang.

Porträttet...

Förklaringen härtill gives den uppmärksamma Brodern som snart nog kopplar likheten mellan detta porträtt med den vackra oljeporträtt av Br Lars Hjortsberg (utfört av Johan Gustaf Sandberg år 1822 - invigt 1823) vilket pryder Westerstrandska rummet i vårt Stamhus. Helt enkelt (nåja...) har det varit så att AB Sporrang tillverkat medaljen med ledning av porträttet och därvid lyckats med att ta fram denna - om inte tredje, så i vart fall - "två och en halfte" dimension. Hjortsbergsbilden är omgiven av hans namn "LARS HJORTSBERG".

J G Sandberg, konstnären...

Om konstnären Sandberg kan sägas att han var en mycket anlitad porträttör vid denna tid. Han var född 1782 i Stockholm där han levde och verkade

intill sin död 1854. Han utnämndes till professor vid Konst-akademien 1828. Han finns representerad med s.k. nationella verk i tidens anda på Nationalmuseum (Gustav Vasa talar till Dalkarlarna, bl.a.) Hans "magnum opus" får dock sägas vara freskerna i Uppsala domkyrka föreställandes Gustav Vasas liv. Sandberg inträdde i Par Bricole 1823 och blev (som tack för det vackra porträttet kan tänka!) vice-Guvernör redan samma år.

Tillbaka till medaljen...

Anledningen till att man valt denna metod för medaljporträttet är att någon medaljong eller motsvarande bild av Hjortsberg ej finns bevarad. I avskärningen finns en signatur, sannolikt den person på AB Sporrang som utfört "bildöverföringen" och ett årtal "-84". Signaturen har jag inte kunnat spåra vidare - ännu.

P.B.:s "Riddareuniform"...

Hjortsberg bär på detta porträtt den "riddareuniform" som vid denna tid (år 1822) ännu var i bruk. Denna uniform bestod av en mörkblå enkelknäppt livrock i "ullkläde" med rest krage och byxor i vit atlas. Rocken var försedd med svarta passpoiler (markerade kantsömmar) av silke och hade förgyllda knappar av mässing på vilka återfanns ett Georgskors. Byxorna, får man väl antaga, var långbyxor och inte knäbyxor. Vad för slags huvudbonad man brukat till uniformen finns inte noterat.

Lars hjortsberg-medaljen, avers och revers

Dessvärre finns inte heller någon bild av en komplett uniform bevarad.

Medaljbandet...

Reversen av medaljen är enkelt utförd och återger endast randtexten "STORMÄSTARE 1822-1830". och centrumtexten "PAR BRICOLE". Mellan titel och årtal i randtexten återfinns två små Georgs-kors. Medaljen bärs i ett mellanblått band – varför har inte kunnat utrönas, allra helst som det i styrandeprotokollet (vad avser just bandet, 1984/10 §6) anges att medaljen "skall förses med mörkblått band".

AT

TID FÖR ÅRETS STIPENDIEFEST!

Den 13:e november kl. 19.00 blir det musik- och stipendiefest i Konsertsalen vid Nybrokajen 11. För andra gången delar då Moderlogen i det lysande sällskapet Par Bricole ut sina stipendier till lovande unga musiktalanger enligt det samarbete som 1999 inleddes med Kungliga Musikaliska Akademien. Det är ett tillfälle väl värt att vara med om.

Under våren genomfördes uppspelningar på ett antal orter runt om i landet. Av mer än 600 sökanden valde akademiens stipendiegrupp sex ungdomar i åldern 13 till 19 år som förslag på mottagare av Par Bricole-stipendierna för 2001. Dessa kommer att få motta sina stipendiebelopp med tillhörande diplom den 13 november och samtidigt bevisa sina talanger med uppspelningar, varvat med valda bricolistiska framträdanden av vår egen Bacchanaliska kör och delar av dito musiken.

Den senaste utdelningen på Konserthuset blev en fullständig succé med ett fullmatat program av sång och musik i festlig inramning.

Även flera av Par Bricoles dotterloger deltar i samarbetet med egna stipendier. Evenemangen bygger, som ovan framgått, på ett samarbete med Musikaliska Akademien, som i en första omgång sträcker sig till 2003 med utdelningar vartannat år. Under den tiden kommer genom Par Bricoles medverkan stipendiebelopp på sammanlagt mer än en kvarts miljon kronor att ställas till disposition för vidareutveckling och karriär till talangfulla musiker och sångbegåvade ungdomar. Om två år sker en utvärdering av erfarenheterna med siktet inställt på en fortsättning av samarbetet.

Att Par Bricole engagerat sig i projektet tillsammans med Kungliga Musikaliska Akademien är ett utslag av det ansvar vi känner att förvalta våra kulturtraditioner. Våra stipendier är ett bidrag till att vidmakthålla ett rikt kulturliv!

Miss! därför inte årets stipendiefest den 13 november i Konsertsalen vid Nybrokajen 11. Biljettpriset är i år 150 kronor, och våra Kärleksliga, vänner och bekanta är självfall-let varmt välkomna att vara med. Har du ännu inte anmält närvaro använd den postgiroblankett vi sänt ut till dig i separat kallelse. Kvällen blir en upplevelse i bricolistisk talang och espri, allt med sångens och musikens medryckande förtecken, tillsammans med ungdomar som skall föra vårt kulturarv vidare. Skulle postgirotalongen ha förkommit använd postgirokonto 151405-8 för inbetalningen så skickar kansliet biljetter!

På sidan 11 återfinns Bror en presentation av stipendiaterna.

Sven Åke Cason, SK

PAR BRICOLES MÄRKE SMÄN

Br Martin Stugart, RSK, fortsätter här sin serie om Par Bricoles ordensskalder, denna gång berättar han om Carl Fredrik Dahlgren.

Företrädarna...

Att Carl Michael Bellman var Par Bricoles förste ordensskald vet naturligtvis alla. De flesta känner säkert också till att Bellman efter sin död 1795 efterträddes av Carl Israel Hallman. Sedan följde den inbundne, dystre Johan David Valerius. Han innehade ämbetet i 30 år innan det övertogs av Jonas Magnus Stjernstolpe 1830. Denne lätt bisarre man insjuknade emellertid och dog redan den 17 september året därpå.

Ett självklart val...

På Barbaradagen samma år valdes den 40-åriga komminister i Storkyrkoförsamlingen Carl Fredrik Dahlgren till ny ordensskald. Att det valet var självklart insåg var och en. Mer än tio år tidigare, 1820, hade Dahlgren gjort sig välkänd genom sitt första mästestycke "Mollbergs epistlar", en mästerlig parafra på Fredmans epistlar som fortfarande är oöverträffad. Fler tavlor ur Bellmans värld gav han också i sin dramatiska dikt "Ulla Winblads död" (1821) och i den spelande vaudevillen "Ulla Winblads födelse eller Paris dom" (1829). Som Paul Grundin har berättat i

sitt föredrag i Par Bricole om C F Dahlgren väckte dennes vis- och diktsamling en stor uppståndelse när den utgavs. Tyvärr sjönk den omedelbart i glömska efter skaldeprästens död. Numera är den boken en eftersökt raritet, men eftersom den ingår i Dahlgrens samlade skrifter (utgiven i stor upplaga) går "Mollbergs epistlar" ändå lätt att få tag i. Varför inte själv ta ett besök på något antikvariat, min Bror?

Akademibelöningen

Året 1831, alltså samma år som han blev ordensskald, fick Dahlgren det Lundbladiska priset av Svenska Akademien för en helt annan sak: den poetiska kalendern Freja. Den hade imponerat stort på den "bildade allmänheten" som på den här tiden var betydligt mer inflytelserik än numera. Och talrikare, vågar man väl tillägga. Freja av årgång 1831 innehöll bland annat första delen av Nahum Bergströms krönika, en illa kamouflerad självbiografi. Den förtjänar självfallet också att läsas.

Dahlgrens bakgrund

Carl Fredrik Dahlgren föddes den 20 juni 1791 på Stens bruk i norra Östergötland. Hans far, Sven Dahlgren, arbetade där som inspektor. Hans mor Elisabet Lundgren var handelsmannadotter från Norrköping. Efter faderns död flyttade Dahlgrens mor med sina barn till en mindre egendom nära Söderköping. När barnen flugit ut återvände hon till sin älskade födelsestad där hon avled 1817.

Om Carl Fredrik Dahlgrens barndom finns inte särskilt mycket att berätta. Han var en ganska sluten ung man, vresig och med dåliga betyg. Ingen kunde ens föreställa sig att han som vuxen skulle hyllas som en av vårt lands mest spirituella människor.

Teologistudierna...

Efter att ha gått ut läroverket i Linköping fortsatte han i gymnasiet 1805. Också där var Dahlgren en perifer gestalt, fördrömd och sjuk med knappt medelmåttiga betyg. På våren 1809 var han med och stiftade ett sällskap för vitterhet på gymnasiet. Efter det blev hans betyg plötsligt bättre; sannolikt hade han kommit in i ett mer stimulerande umgänge. Samma höst blev Dahlgren student i Uppsala och beslöt sig för att studera teologi. I det prestigefulla Auroraförbundet togs han aldrig med, däremot medverkade han ofta i dess tidskrift "Phosphoros" från senhösten 1811.

Atterbom och Auroraförbundet...

I denna tidskrift kommenterade P D A Atterbom Dahlgrens debutstycke på följande sätt: "Som försök är det så vackert att han förmodligen får skåda dagen vid nästa fosforstråle". Han skulle således upptagas som fullvärdig ledamot av Auroraförbundet, men så blev det inte. Kanske varnade någon Atterbom för den trumpne och stingslige teologen. I likhet med de flesta andra tvingades Dahlgren under sin studiegång förtjäna sitt bröd genom att arbeta som informator, vilket han avskydde; han ansåg det djupt förödmjukande. Några statliga studiemedel fanns inte att få vid den här tiden.

Flytten till Stockholm

Efter avlagd examen 1814 flyttade han till Stockholm och fick arbeta i ett privatgymnasium drivet av skalden, hovpredikanten och folkvisesamlaren Arvid August Afzelius. I Afzelii umgängeskrets upptogs även Dahlgren och fick träffa vittra herrar som Sondén, Fryxell, Ling, Hedborn och Livijn. De bidrog säkert i hög grad till att utveckla och förädla hans sinne och, inte minst, vacklande självförtroende. 1815 gjorde han två viktiga saker: han var med och stiftade Manhemförbundet och lät prästvigas sig. Sedan blev han pastorsadjunkt vid Ladugårdslands, sedermera Hedvig Eleonora församling. Eftersom hans lön var obetydlig öppnade han en egen skola som han drev fram till 1822.

Inträdet i Par Bricole

Året innan, 1821, blev han medlem av Par Bricole. Här gick hans karriär av förklarliga skäl snabbt: 1829 blev han Riddare av Gyllene korset, 1830 Ordens-Kaplan, 1835 Riddare av Svarta korset och 1836 Stor-Prelat efter J G Holmberg.

Samtidigt med sina befordringar inom Det Lysande Sällskapet P.B. följde framgångar i det kalmuckiska livet. 1829 utsågs han till komminister i Storkyrkoförsamlingen och samma år valdes han till riksdagsfullmäktig för Stockholms samtliga komministrar.

Som politiker utövade han stort inflytande på sina ständsbröder, värtalig och intensiv som han var i allt han gjorde. De flesta av sina dikter skrev han för årligt utkommande poetiska kalendrar åren 1830-43. Han lär ha författat dem

med en närmast kuslig lätthet enligt folk som kände honom: "Ofta såg man honom vid muntra tillställningar, mitt i sorl och prat, nedskriva för stunden lämpliga verser". Vid sidan av sin verksamhet i Par Bricole var han också ledamot av Gröna Rutan, Bellmanska sällskapet (där han spelade rollen som Magister Gåse) och Aganippiska Brunnsällskapet. Överallt lyste och brann hans magra gestalt som en slags ledstjärna för alla andra.

Familjen

Han förmenades inte heller huslig lycka. Efter flera års förlovning ingick han äktenskap 1832 med den stockholmska borgarflickan Sofia Kristina Christierson. Psalmdiktaren-kyrkoherden J O Wallin skrev följande rader till honom inför bröllopet: "Tacka Gud att du får en maka som ej är en lärd i stubb eller femme auteur utan helt simpelt en god hustru som vårdar ditt hus och dig själv så att du ostörd får vara och bliva vad du föddes till. Då är hon den bästa sånggudinnan". Äktenskapet, välsignades med flera barn, men glädjen fördunklades hos Dahlgren av en obehaglig, smygande sjukdom.

Sjukdomen

Redan i slutet av 1820-talet hade han noterat en utväxt på kroppen efter ett födelsemärke. Sedan han avlägsnat den uppstod ett elakt sår som inte ville läkas. När han slutligen uppsökte läkare fick han veta att han led av obotlig cancer. Ingenting gick att göra åt saken. De sista tio åren av Dahlgrens liv förmörkades av ett ohyggligt lidande. För att kunna försörja sin familj måste han fortsätta som riksdagsman, komministerlönen

räckte inte på långa vägar till. Dessutom fortsatte han att spela muntergök i sina olika sällskap trots att smärtorna ibland måste ha varit outhärdliga.

Den bekanta versen

*Vad du lidit ingen känner
ty du själv din börda bar.
Syntes glad bland dina vänner
när du kanske plågad var*

kunde ha diktats direkt till honom. Till slut dukade han under för sin sjukdom. Kring midnatt mellan den 1 och 2 maj 1844 upphörde hans låga att brinna. Då hade han ordnat och styrt allt ekonomiskt till det bästa för sin familj.

Saknaden efter Dahlgren

I Par Bricole uppstod den djupaste förstämning. Ingen, inte de Högst Uppsatta eller hans närmaste Bröder, hade anat att den uppburne Ordensskalden och Ordensprelaten varit sjuk. Inte med ett ord hade han ens antytt något i den vägen. Men blixtrande alster av hans snille lever kvar i våra riddargrader. Där leker hans infall ännu unga och friska för nya generationer bricolister.

Martin Stugart, OS

Efterlysning!
**Finnes det någon Broder
som har en hög hatt i storlek
59-60 till avsalu, torde han
vänligen kontakta Kansliet.
Tack!**

BRUNNSMUSIK VAD ÄR DET?

Till brödernas fromma återger vi här i sammandrag vad som Blåssexetten Movitz eminerade härförare Harry Lundberg avslöjade under den som vanligt lyckade Bellmandagen.

Redan 1768 upptäckte Urban Hjärne att vattnet i bl.a. Medevi källa innehöll salter, som i stora mängder var bra för människokroppen.

På 1700-talet var vatten en ren lyx i Europas storstäder och dödsiffrorna var där förhållandevis mycket stora på grund av brister i hygien. Hjärne lyckades få societeten med på noterna och det blev högsta mode att åka ut på landet för att "dricka brunn" som det hette på den tiden.

Så öppnades den ena bad- och hälsökällan efter den andra. Efter Medevi brunn kom vår egen Djurgårdsbrunn, som öppnades 1690, Sättra 1700, Ronneby 1705, Loka 1720 och Porla 1724. Det var mycket folk på vägarna med häst och vagn som sökte sig till dessa ställen - en del för att kurtisera eller kanske för att få en giftasvuxen dotter bortgift med någon i samma samhällsklass. Men det fanns naturligtvis också många som verkligen var sjuka och behövde denna andningspaus.

Br Harry Lundberg himself med tuba och allt!
(Tuban till höger)

Medevi brunn och Loka brunn tävlade om Gustav den III:s gunst. Hovet var ett stort följande och i detta fanns både sångare, musiker och teaterfolk. Baddirektionen hade därför inga problem med att sysselsätta gästerna. När hovet drog vidare blev det således rätt

tyst bland de kvarvarande gästerna. Som i all affärsverksamhet gick det under 1800-talet upp och ibland ned för kurorterna. I början av 1900-talet började emellertid en viss leda infinna sig och många lade ner verksamheten.

Andra insåg behovet av förnyelse. Brunnsorter

som Ronneby och Medevi kom på den ljusa idén att kontakta militärmusiken i respektive län och bad att få låna några musiker. Regimenterna ställde välvilligt upp och valde ut de instrument, som skulle behövas för ett framträdande. Så föddes den s.k. brunnsmusiken och den är fortfarande populär.

I Mowitz, det Lysande Sällskapets egen brunnsmusik, trakterar man samma sorts instrument och har samma sättning som den man sålunda skapade för ett sekel sedan. I sextetten förekommer två kornetter (i ess B-, ett valthorn, två tenorer, tuba och slagverk.

Harry Lundberg

SÄLLSKAPET PAR BRICOLES KULTUR STIPENDIATER 2001

Johannes Bergion, född 1984, från Söderköping. Började spela violoncell vid sju års ålder. Studerar vid Musikgymnasiet i Norrköping. Spelar för Bo-Göran Christians.

Gustaf Henriksson, född 1985, från Saltsjöbaden. Gått ut klass 9 på Nacka musikklasser. Siktat på att bli pianist och har redan gett konserter för t.ex. Odd Fellow, Skogsvårdsverket och olika kyrkor. Spelar för Eva Luthander. Har tidigare fått stipendium ur Maj von Rosens Fond.

Daniel Migdal, född 1986, från Huddinge. Började spela violin vid fyra års ålder. Studerar vid Musikskolan Lilla Akademien. Spelar för Nina Balabina.

Erik Wahlgren, född 1985, från Stockholm. Började spela violoncell från fem års ålder. Har spelat med Stockholms Ungdomssymfoniorkester sedan 1998 och varit solist i Mozarts Kröningsmessa samt på Kgl. Operan som en av de tre gossarna i Trollflöjten. Spelar för Helena Råberg-Schrello. Har tidigare fått Musikaliska akademiens ungdomsstipendium och årets Marianne Hillerud stipendium.

Frans Hagerman, född 1983, från Stockholm. Började spela flöjt i kommunala musikskolan vid nio års ålder. Studerar vid Kulturskolans Musikinstitut parallellt med skolgången på Kungsholmens gymnasium. Är sedan två år fast medlem i Stockholms ungdomssymfoniorkester. Skall söka till Musikhögskolan 2002.

Andrej Power, född 1988, från Stockholm. Började spela violin knappt fyra år gammal. Studerar vid Musikskolan Lilla Akademien. Vann 1998 Berlinske Tedendes internationella musiktävling Grand Prix som "Årets talang" och har bl.a. uppträtt på Kungäpparets silverbröllopsgala tillsammans med Hovkapellet. Spelar för Nina Balabina och Oleg Balabine.

ISTÄLLET FÖR "BLÅ BREVET"...

Så var det åter dags att författa det "Blå brev" som med sann Bricolistisk logik numera kallas "Grå sidan". Ursprungligen - innan vi hade EVOE - skrevs nämligen detta meddelande på brevpapper och med blå text, därav namnet.

Helt oavsett färg på meddelandet rör det sig om att det nu börjar bli dags att betala årsavgiften för år 2002. För att vi skall kunna bibehålla den Lyskraft som är kännetecknande för Par Bricole, och som vi alla vill ha kvar, fordras pengar, mycket pengar.

Vi har hittills kunnat klara av våra kostnader med inflytande medel - års- och gradavgifter, donationer och genom avyttring av en del av vår kapitaltillväxt.

I nuläget lär det inte bli någon kapitaltillväxt utan vi måste ta av vårt kapital för att täcka kostnaderna för år 2002, låt vara av tidigare accumulerad tillväxt av kapitalet, men likväl känns det inte roligt. Hur börsen utvecklas och därmed värdet på våra fonder vet vi lika lite om som några andra, men vi tror ändå på att det blir lite ljusare tider längre fram på nyåret. Det är därför viktigt att vi får in så mycket i årsavgifter som möjligt så tidigt som möjligt för att på det sättet kunna uppskjuta avyttring av fondandelar till en förhoppningsvis gynnsammare tidpunkt.

JAG BER DIG DÄRFÖR - MIN BROR - ATT HJÄLPA OSS, OCH I FÖRLÄNGNINGEN DIG SJÄLV - GENOM ATT BETALA ÅRSavgifTEN SÅ SNART SOM MÖJLIGT. Jag ber att redan här få tacka Dig på förhand, käre Bror! Tack!

Årsavgiften är, efter förslag av De Styrande till Stora Rådet och efter beslut vid Årsmötet fastställt till 700:- för år 2002. Ingen höjning från föregående år således.

Biofogat får Du en inbetalningsavi från vårt kansli. På den avin är det mesta ifyllt redan men själva inbetalningen ber vi Dig göra "alldeles själv" och, som sagt, gärna så snart som möjligt och inte senare än 15 februari 2002.

Jag ber slutligen att få tacka er alla för ett, som jag tycker fint och framgångsrikt år 2001. Världen ser på olika håll inte så särskilt rolig ut just nu, men så mycket större anledning då att värmas av allt vi upplever inom Par Bricole, det ordenssällskap som med sin lyskraft hjälper oss att: "under några ögonblicks förgätande av livets besvärligheter", glömma omvärlden och i stället ägna oss åt - Broderlig Vänskap, Aktning och Förtroende.

Jag tror alla skulle behöva det.

Sven Olof Forselius, SM